

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817201304
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5817201304.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v právnej veci žalobcov: 1/ Y. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX B., 2/ Ing. Y. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX B., zastúpených JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom, so sídlom Mieru 312/13, 029 01 Námestovo, IČO: 14 223 961, proti žalovaným: 1/ G. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX B., 2/ L. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX B., zastúpeným JUDr. Dianou Hrončekovou, advokátkou, so sídlom Komenského 10 E, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 007 500, o poddžníckej žalobe o zaplatenie sumy 14.937,26 Eur, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 11C/8/2017-104 zo dňa 22. mája 2018, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaných v rade 1/ a 2/ proti výroku I. rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 11C/8/2017-104 zo dňa 22. mája 2018 o d m i e t a .

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 11C/8/2017-104 zo dňa 22. mája 2018 vo výrokoch I. a II. p o t v r d z u j e .

Žalobcovia 1/ a 2/ m a j ú voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh žalovaných v rade 1/ a 2/ na prerušenie konania (výrok I.). Súčasne uložil žalovaným v rade 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom v rade 1/ a 2/ sumu vo výške 14.937,26 Eur, a to do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.). Žalobcom v rade 1/ a 2/ tiež priznal voči žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (výrok III.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovia v rade 1/ a 2/ sa žalobou doručenou okresnému súdu 24.02.2017 domáhali, aby súd uložil žalovaným v rade 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť im sumu 14.937,26 Eur a zároveň nahradiť im trovy konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Žalobcovia svoju poddžnícku žalobu odôvodnili aplikáciou ust. § 106 ods. 1, § 108 ods. 1 a § 109 ods. 1 Exekučného poriadku, tvrdiac, že žalovaní v rade 1/ a 2/ majú postavenie solidárnych dlžníkov voči ich dlžníkovi, proti ktorému na vymoženie svojej pohľadávky iniciovali exekučné konanie a v rámci ktorého bol vydaný exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky, ktorú má voči žalovaným v rade 1/ a 2/ dlžník žalujúcej strany. Napriek tomu žalovaní doposiaľ neuhradili žalobcom žalovanú istinu.

4. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobcovia v rade 1/ a 2/ majú voči spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. pohľadávku judikovanú rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 8C/112/2013-68 zo dňa 20.06.2016, ktorým súd určil neplatnosť kúpnej zmluvy zo dňa

06.07.2010 uzatvorenej medzi žalovaným - spoločnosťou S.O.S. financ, spol. s.r.o. ako predávajúcim a žalobcami (t.j. osobami, ktoré majú i v tomto konaní postavenie žalobcov v rade 1/ a 2/), ktorej predmetom sú nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX k.ú. B., rodinný dom súpisné č. XXX, postavený na parc. č. 5437/1 a parcely registra „C“, evidované v katastrálnej mape ako parcelné č. 5437/1 zastavané plochy a nádvoría o výmere 120 m², parcelné č. 5437/2 zastavané plochy a nádvoría o výmere 419 m², ktorej vklad bol povolený Správou katastra Námestovo pod č. V 1101/2010 (výrok I. označeného rozsudku). Zároveň týmto rozsudkom súd uložil žalovanému - spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. zaplatiť žalobcom v rade 1/ a 2/ sumu 42.000,00 Eur, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II. označeného rozsudku). Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.08.2016 a vykonateľnosť dňa 04.09.2016.

5. Vzhľadom k tomu, že spoločnosť S.O.S. financ, spol. s r.o. povinnosť uloženú jej vyššie označeným rozsudkom dobrovoľne nespĺnila, žalobcovia v rade 1/ a 2/ iniciovali na vymoženie tejto judikovanej pohľadávky exekučné konanie, ktoré je v štádiu exekúcie vedené súdnym exekútorom Mgr. Júliusom Konečným pod sp. zn. EX 86/2016. V rámci tohto exekučného konania menovaný súdny exekútor okrem iného dňa 17.01.2017 vydal exekučný príkaz sp.zn. EX 86/2016-L na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky, ktorým dlžníkom povinného - t.j. v tomto konaní žalovaným v rade 1/ a 2/ ako dlžníkom spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o., prikázal, aby po doručení tohto príkazu poukázali na účet súdneho exekútora pohľadávku vo výške 14.937,26 Eur, a to na základe rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/63/2010-351 zo dňa 26.8.2013 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/63/2010-351 zo dňa 28.11.2014 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/189/2015-371 zo dňa 29.10.2015. Z kópie doručeníek vyplýva, že predmetný exekučný príkaz bol žalovaným v rade 1/ a 2/ (každému osobitne) doručенý do vlastných rúk dňa 19.01.2017.

6. Súdnemu konaniu vedenému na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 8C/112/2013 predchádzalo konanie vedené na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 1C/63/2010, ktoré v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v tejto veci nebolo právoplatne skončené, nakoľko nebolo právoplatne rozhodnuté o výške úrokov z omeškania a rozsahu náhrady trov konania priznanej v tamtom konaní žalobcom v rade 1/ a 2/ (v tomto konaní žalovaným v rade 1/ a 2/). V konaní vedenom pod sp.zn. 1C/63/2010, primárnym predmetom ktorého bolo určenie vlastníckeho práva, iniciovali žalovaní v rade 1/ a 2/ - t.j. G. O. a L. O., ktorí v ňom mali procesné postavenie navrhovateľov v rade 1/ a 2/ (resp. žalobcov v rade 1/ a 2/) proti spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. ako odporcovi (resp. žalovanému). V predmetnom konaní však rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/63/2010-351 zo dňa 26.08.2013 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/63/2010-351 zo dňa 28.11.2014 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/189/2015-371 zo dňa 29.10.2015 bolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté tak, že bol zamietnutý návrh navrhovateľov na určenie že, navrhovateľ v rade 1/ G. O. a navrhovateľka 2/ L. O. sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti v celosti zapísanej na LV č. XXXX vedeného Správou katastra Námestovo pre okres X., Obec B., k. ú. B., konkrétne rodinného domu nachádzajúceho sa na parc. KNC č. 5437/1 súpisné číslo XXX, pozemku parc. č. KNC č. 5437/1 o výmere 120 m², druh pozemku zastavená plochy a nádvoría, pozemku parc. č. KNC č. 5437/2 o výmere 419 m², druh pozemku zastavené plochy a nádvoría, bol zamietnutý (rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/189/2015-371 z 29.10.2015). Zároveň bola v označenom konaní určená absolútna neplatnosť právneho úkonu - kúpnej zmluvy por. č. 81/08 zo dňa 29.10.2008 uzatvorenej medzi navrhovateľmi v rade 1/ a 2/ ako predávajúcimi (v tomto konaní žalovanými v rade 1/ a 2/) a odporcom ako kupujúcim (t.j. spoločnosťou S.O.S. financ, spol. s.r.o.), ktorej predmetom je prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v k.ú. B., Obec B. zapísaných na Správe katastra Námestovo, na LV č. XXXX ako rodinný dom súpisné číslo XXX, postavený na parcele č. 5437/1 a parc. registra „C“ evidované v katastrálnej mape ako parc. č. 5437/1 zastavané plochy a nádvoría o výmere 120 m², parc. č. 5437/2 zastavané plochy a nádvoría o výmere 419 m² v celosti (výrok II. rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/63/2010-351 z 26.8.2013). Súd tiež určil, že absolútne neplatný je i právny úkon - nájomná zmluva č. 81/08 zo dňa 29.10.2008 uzatvorená medzi odporcom ako prenajímateľom a navrhovateľmi v rade 1/ a 2/ ako nájomcami, ktorej predmetom nájmu je trojizbový rodinný dom, súpisné číslo XXX, nachádzajúci sa v Obci B., postavený na parc. č. 5437/1 v celosti (výrok III. rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/63/2010-351 z 26.08.2013). Ďalej súd určil, že absolútne neplatný je tiež právny úkon - zmluva o uzavretí budúcej zmluvy č. 81 08 zo dňa 29.10.2008 uzatvorená medzi odporcom ako budúcim predávajúcim a navrhovateľmi v rade 1/ a 2/ ako budúcimi kupujúcimi, ktorej predmetom sú nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. B., Obec B., zapísané na Správe katastra Námestovo na LV č. XXXX ako rodinný dom súpisné číslo XXX, postavený na parcele č. 5437/1 a parc. registra „C“ evidované v katastrálnej mape, parc. č. 5437/1 zastavané plochy a nádvoría o výmere 120 m², parc.

č. 5437/2 zastavená plochy a nádvorí o výmere 419 m² v celosti (výrok IV. rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/63/2010-351 z 26.08.2013). Zároveň súd uložil navrhovateľom v rade 1/ a 2/ (t.j. v tomto konaní žalovaným v rade 1/ a 2/), aby odporcovi (t.j. spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o.) zaplatili sumu 14 937,26 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok IV. rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/63/2010-351 z 26.08.2013). V označenom konaní Okresný súd Námestovo doplnčiacim rozsudkom č.k. 1C/63/2010-351 z 28.11.2014 rozhodol vo vzťahu k subjektu vystupujúcemu navrhovateľovi v rade 3/ - Združení na ochranu občana spotrebiteľa HOOS - tak, že jeho návrh zamietol, a to z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

7. V konaní Okresného súdu Námestovo vedenom pod sp. zn. 1C/63/2010 súd uznesením, č.k. 1C/63/2010-420 zo dňa 08.08.2016 v spojení s opravným uznesením č.k. 1C/63/2010-426 zo dňa 17.08.2016 pripustil zmenu žaloby v nasledovnom znení: Žalovaný (t.j. spoločnosť S.O.S. financ, spol. s r.o.) je povinný zaplatiť žalobcom v rade 1/ a 2/ (t.j. v tomto konaní žalovaným v rade 1/ a 2/) spoločne a nerozdielne sumu 4.052,01 Eur s 0,05 % úrokom z omeškania ročne od 26.02.2016 do zaplatenia s tým, že petít žaloby zo dňa 28.06.2010, doručený súdu 02.07.2010, označený číslom III., IV., V. zostáva nezmenený. Uznesením č.k. 1C/63/2010-475 z 20.02.2018 prvoinštančný súd zamietol návrh žalobcov (t.j. v tomto konaní žalovaných) zo dňa 27.02.2017, ktorým žiadali opravu výroku opravného uznesenia Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1C/63/2010 zo dňa 17.08.2016. Ďalším rozsudkom v označenom spore č.k. 1C/63/2010-458 zo dňa 27.02.2017 súd žalovanému (t.j. spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o.) uložil povinnosť zaplatiť žalobcom v rade 1/ a 2/ (t.j. v tomto konaní žalovaným v rade 1/ a 2/) spoločne a nerozdielne sumu 4.052,01 Eur spolu s 0,05 % úrokom z omeškania ročne od 26.02.2016 do zaplatenia a zároveň žalovanému (t.j. spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o.) uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi v rade 1/ (t.j. v tomto konaní žalovanému v rade 1/) sumu 750,00 Eur a žalobkyni v rade 2/ (t.j. v tomto konaní žalovanej v rade 2/) sumu 750,00 Eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Označeným rozsudkom súd tiež priznal žalobcom v rade 1/ a 2/ (t.j. v tomto konaní žalovaným v rade 1/ a 2/) nárok na náhradu trov konania do výšky 1. Rozhodnutia Okresného súdu Námestovo, a to rozsudok č.k. 1C/63/2010-458 zo dňa 27.02.2017 i uznesenie č.k. 1C/63/2010-475 zo dňa 20.02.2018 v dôsledku podania odvolania žalobcami v rade 1/ a 2/ (t.j. v tomto konaní žalovanými v rade 1/ a 2/) nenadobudli právoplatnosť a boli predložené na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

8. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu teda vyplýva a v konaní nebolo ani sporné, že žalobcovia v rade 1/ a 2/ majú judikovanú pohľadávku voči spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. vo výške 42.000,00 Eur (rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 8C/112/2013-68 zo dňa 20.06.2016 - popísaného v bode 14. napadnutého rozsudku), uspokojenia ktorej sa domáhajú v exekučnom konaní. Sporným medzi stranami sporu nebolo ani to, že spoločnosť S.O.S. financ, spol. s r.o. je na základe súdneho rozhodnutia dlžníkom žalovaných v rade 1/ a 2/, voči ktorým má táto spoločnosť pohľadávku vo výške 14.937,26 Eur (výrok IV. rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/63/2010-351 zo dňa 26.08.2013 - popísaný v bode 16. napadnutého rozsudku). Preukázanou a nespornou v spore bola tiež skutočnosť, že žalovaní v rade 1/ a 2/ majú v súčasnosti voči spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. pohľadávku minimálne vo výške 5.552,01 Eur (4.052,01 Eur + 750,00 Eur + 750,00 Eur) a tiež úroky z omeškania vo výške minimálne 0,05 % ročne zo sumy 4.052,01 Eur (rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/63/2010-458 z 27.02.2017 - popísaný v bode 17. napadnutého rozsudku) s tým, že konečná výška úrokov z omeškania bude zrejma až po rozhodnutí odvolacieho súdu, kedy bude zrejmy aj rozsah náhrady trov konania priznanej žalovaným v rade 1/ a 2/. Nespornou bola taktiež skutočnosť, že žalovaní v rade 1/ a 2/ po tom, čo im bol dňa 19.01.2017 doručený exekučný príkaz sp.zn. EX 86/2016-L zo 17.01.2017 na vykonanie exekúcie príkazom pohľadávky na účet súdneho exekútora žalovanú sumu súdneho exekútorovi a ani oprávneným nepoukázali. Nespornou skutočnosťou bolo aj to, že predmetné exekučné konanie vedené proti spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. pod sp.zn. EX 86/2016 bolo žalobcami v rade 1/ a 2/ iniciované najskôr dňa 29.09.2016, kedy žalobcovia v rade 1/ a 2/ podali u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie (ktorý dátum vyplýva z vyššie označených exekučných príkazov). Nespornou bola tiež skutočnosť, že žalovaní v rade 1/ a 2/ urobili jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok voči spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. dňa 15.05.2017 (č.l. 42 spisu), ktoré toho istého dňa tejto spoločnosti aj odoslali (č.l. 43 p.v. spisu) V tomto konaní bolo teda potrebné prejudiciálne posúdiť otázku, či v čase rozhodovania súdu existuje pohľadávka povinného - spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. voči žalovaným v rade 1/ a 2/ v takom rozsahu, v akom sa jej zaplatenia žalobcovia v rade 1/ a 2/ žalobou domáhajú a ktorej zaplatenia sa môže domáhať namiesto povinného žalujúca strana v zmysle § 109 ods. 1 Exekučného poriadku.

voči spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. započítací prejav predtým (t.j. skôr) ako im bol doručený príkaz na začatie exekúcie.

12. V nadväznosti na konštatovanie o nemožnosti účinného započítania vzájomných pohľadávok poddlžníkov (žalovaných v rade 1/ a 2/) a povinného (spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o.) v priebehu tohto sporového konania o poddlžníckej žalobe, nebol daný žiaden dôvod na to, aby súd toto konanie prerušil až do právoplatného konania vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 1C/63/2010, v ktorom sa stále nebolo právoplatne rozhodnuté o celkovej výške pohľadávky žalovaných v rade 1/ a 2/ voči spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. Z tohto dôvodu okresný súd návrh žalovaných v rade 1/ a 2/ na prerušenie konania zamietol.

13. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej strany, že v posudzovanom prípade ide o šikanóznny výkon práva a zneužitie práva konajúci súd uviedol, že konanie žalobcov v rade 1/ a 2/ atribúty šikany ani zneužitia práva nenapĺňa. Zneužitím práva sa rozumie, ak účelom výkonu práva nie je realizácia vlastných oprávnených hospodárskych záujmov, ale snaha výkonom práva znevýhodniť druhú stranu a spôsobiť jej ujmy. Za zneužitie výkonu práva - šikanu možno považovať len také konanie, ktorého cieľom nie je dosiahnutie účelu a zmyslu sledovaného právnou normou, ale ktoré je v rozpore s dobrými mravmi vedené priamym úmyslom spôsobiť inému ujmu. Napriek tomu, že podanie poddlžníckej žaloby nie je povinnosťou, ale právom oprávneného, je ustanovenie § 109 ods. 2 Exekučného poriadku konštruované tak, že oprávnený v zásade bude povinný podať poddlžnícku žalobu, ak sa chce vyhnúť riziku, že sám bude zodpovedať povinnému za škodu, ktorú spôsobí nepodaním poddlžníckej žaloby, prípadne tým, že povinnému neoznámí, že takéto konanie vedie. V posudzovanom prípade žalobcovia v rade 1/ a 2/ podaním žaloby len realizovali svoje právo vyplývajúce im výslovne z ustanovenia § 109 ods. 1 Exekučného poriadku a zároveň aj eliminovali potenciálne riziko vzniku ich zodpovednosti za škodu, z ktorého dôvodu nemožno hovoriť o šikanóznom výkone práva a ani jeho zneužití.

14. Čo sa týka námietky žalovanej strany poukazujúcej na existenciu vzájomne podmienených nárokov, o ktorých nebolo v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo vedenom pod sp.zn. 1C/63/2010 právoplatne rozhodnuté v súvislosti s čím poukazovala na § 47 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.04.2017 podľa ktorého: „Ak sa to, čo exekučný titul ukladá povinnému, viaže na splnenie podmienky alebo na splnenie vzájomnej povinnosti oprávneného, možno vykonať exekúciu, len ak oprávnený preukáže, že sa podmienka splnila alebo že svoju vzájomnú povinnosť voči povinnému sám už splnil, prípadne jej splnenie zabezpečil. V prípadoch uvedených v odseku 1 treba k potvrdeniu o vykonateľnosti exekučného titulu pripojiť listinu vydanú alebo overenú oprávneným orgánom alebo osobou, z ktorej je zjavné, že sa splnila podmienka alebo že oprávnený splnil, prípadne zabezpečil splnenie svojej vzájomnej povinnosti.“, ani táto námietka nemala v súdnej veci žiadnu relevanciu. Citované zákonné ustanovenie jednoznačne upravuje vykonateľnosť exekučného titulu, ktorý je viazaný na podmienku a možnosť vykonania exekúcie medzi účastníkmi exekučného konania - t.j. povinným a oprávneným. V súdnej veci je exekučným titulom rozsudok Okresného súdu Námestovo, č.k. 8C/112/2013-68 z 20.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 31.08.2016, a vykonateľnosť dňa 04.09.2016, ktorým súd okrem určenia neplatnosti tam konkretizovanej kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným - spoločnosťou S.O.S. financ, spol. s r.o. ako predávajúcim a žalobcami (t.j. osobami, ktoré majú i v tomto konaní postavenie žalobcov v rade 1/ a 2/) súd uložil žalovanému - spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 42.000,00 Eur, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II. označeného rozsudku). Predmetný exekučný titul nezakladá žiadnu vzájomnú viazanosť plnení tam označených sporových strán (oprávnených a povinného v exekučnom konaní) a nie je ani viazaný na splnenie podmienky. Účastníkmi exekučného konania sp.zn. EX 86/2016, v rámci ktorého bolo realizované právo na podanie tejto poddlžníckej žaloby, sú nepochybne žalobcovia v rade 1/ a 2/, ktorí majú v exekučnom konaní postavenie oprávnených a spoločnosť S.O.S. financ, spol. s r.o. (t.j. dlžník žalobcov v rade 1/ a 2/ a zároveň veriteľ i dlžník žalovaných v rade 1/ a 2/), ktorý má v exekučnom konaní postavenie povinného. Ustanovenie § 47 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.04.2017 sa týka výlučne posudzovania konkrétneho exekučného titulu, na základe ktorého má byť exekúcia vykonaná a týka sa len posúdenia existencie podmienenosti plnenia priznaného exekučným titulom (a s tým spojenej vykonateľnosti exekučného titulu) medzi oprávneným a povinným, nie však medzi povinným a jeho dlžníkom. Výklad zákona prezentovaný žalovanou stranou nielenže nemá oporu v zákone, ale popiera všetok zmysel, význam i reálnu možnosť využitia práva na podanie poddlžníckej žaloby.

15. Na základe vyššie vyslovených právnych záverov a konštatovaní konajúci súd dospel k záveru, že žalobcovia v rade 1/ a 2/ sa dôvodne domáhali vyplatenia pohľadávky povinného od žalovaných v rade 1/ a 2/, ktorí majú povinnosť vyplatiť ju v zmysle § 109 ods. 1 Exekučného poriadku žalobcom v rade 1/ a 2/ ako oprávneným do výšky exekučne vymáhanej istiny. Preto sú žalobe v celom

rozsahu vyhovel a žalovanej strane uložil povinnosť zaplatiť žalovanú sumu v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

16. Záverom konajúci súd uviedol, že si je vedomý nepriaznivej životnej situácie žalovaných v rade 1/ a 2/, avšak tento fakt sám osebe neodôvodňuje zamietnutie posudzovanej žaloby. Vzhľadom na predmet tohto konania súd nemohol posudzovať to, či za škody spôsobené na predmetnom rodinnom dome ako tvrdila žalovaná v rade 2/ nesú zodpovednosť žalobcovia v rade 1/ a 2/ alebo nie. Takéto posúdenie môže súd urobiť len v osobitnom konaní, predmetom ktorého bude náhrada škody.

17. O trovách konania rozhodol súd (§ 262 ods. 1 CSP) podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom, vychádzal z toho, že žalujúca strana bola v predmetnom konaní úspešná v celom rozsahu, preto jej v tomto rozsahu priznal voči žalovaným 1/ a 2/ aj nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

18. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní v rade 1/ a 2/, ktorí sa domáhali jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Odvolatelia namietali, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. Následne žalovaní popísali celú genézu viacerých súdnych sporov, ktoré sú vo vzťahu k celkovému právnemu posúdeniu podľa ich názoru v posudzovanom prípade podstatné. Poukázali na predmet sporu vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 8C/112/2013 podrobne popísaný v bode 14. napadnutého rozhodnutia. Skonštatovali, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom označeného sporu, boli v čase uzavretia kúpnej zmluvy zo dňa 06.07.2010, uzatvorenej medzi žalobcami (v aktuálnom spore vystupujúcich na strane žalovaných) a žalovaným: spoločnosťou S.O.S. financ, spol. s r.o. ako predávajúcim, v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných v rade 1/ a 2/. Žalovaní ďalej uviedli, že v roku 2008 požiadali o poskytnutie úveru spoločnosť S.O.S. financ, spol. s r.o. vo výške 450.000,00 Sk (14.937,26 Eur). Na notárskom úrade, kde sa po dohovore s pracovníkom označenej obchodnej spoločnosti dostavili, im boli predložené na podpis dokumenty, ohľadne ktorých mali za to, že podpisujú doklady k úverovej zmluve. Až neskôr, pod vplyvom následných okolností, však obidvaja zistili, že zmluva o úvere bola nahradená tromi vzájomne previazanými zmluvami, a to kúpnu zmluvou, nájomnou zmluvou a zmluvou o uzatvorení budúcej kúpnej zmluvy. Nadväzne na to žalovaní začali hľadať možnosti a obrátili sa o pomoc u Združenia spotrebiteľov HOOS.

Na základe vyššie spomínanej úverovej zmluvy došlo medzi žalovanými v rade 1/ a 2/ a spoločnosťou S.O.S. financ, spol. s r.o. k vzájomnému plneniu. V danej súvislosti odvolatelia poukázali na znenie ust. § 457 a § 52a Občianskeho zákonníka. Uviedli, že obdobne ako žalobcovia, sa i žalovaní domáhali v súdnom spore vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 1C/63/2010 voči spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. vrátenia vzájomne poskytnutých plnení z neplatnej zmluvy, tak ako je to popísané v bode 16. a 17. napadnutého rozsudku. Následne v meritórnom rozhodnutí v označenej veci (sp.zn. 1C/63/2010) okresný súd rozhodol o viacerých nárokoch žalobcov v rade 1/ a 2/ (v aktuálnom konaní vystupujúcich v pozícii žalovaných v rade 1/ a 2/), a to 1. o určení absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy, 2. určení absolútnej neplatnosti nájomnej zmluvy, 3. určení absolútnej neplatnosti zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy, 4. určení, že nehnuteľnosti rodinného domu sú v ich bezpodielovom spoluvlastníctve, 5. uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa nekalej obchodnej praktiky dojednávania kúpnych zmlúv, ktorými sleduje poskytnutie úveru alebo pôžičky spotrebiteľom, 6. uloženia povinnosti žalovanému (spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o.) zaplatiť žalobcom (aktuálne žalovaným) spoločne a nerozdielne sumu 4.052,01 Eur s príslušenstvom titulom vrátenia plnenia z absolútne neplatnej úverovej zmluvy, ktorá bola nahradená tromi vzájomne previazanými zmluvami - kúpnu zmluvou, nájomnou zmluvou a zmluvou o uzatvorení budúcej zmluvy, 7. uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi v rade 1/ sumu 750,00 Eur a žalobcovi v rade 2/ sumu 750,00 Eur titulom nemajetkovej ujmy. Zároveň spoločnosť S.O.S. financ, spol. s r.o., IČO: 36 250 460, sa voči žalovaným (v predmetnom konaní žalobcom) domáhala vzájomným návrhom zaplata sumy 14.937,26 Eur titulom vrátenia plnenia z absolútne neplatnej úverovej zmluvy, ktorá bola nahradená tromi vzájomne previazanými zmluvami - kúpnu zmluvou, nájomnou zmluvou a zmluvou o uzatvorení budúcej kúpnej zmluvy.

21. Vo všeobecnosti platí, že ak je zmluva neplatná alebo zrušená, môže sa jej účastník domáhať úspešne vrátenia svojho plnenia len za predpokladu, že je ochotný a schopný vrátiť druhému účastníkovi to, čo sám prijal ako plnenie zo zmluvy. To sa týka aj prípadnej peňažnej náhrady za plnenie, ak nie je dobre možné vrátenie plnenia pôvodného (§ 458 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka). Súd môže vyhovieť takej žalobe len vtedy, ak je v žalobnom návrhu samotnom, alebo v jeho spojení so vzájomným návrhom žalovaného (§ 153 ods. 2 CSP) podklad pre výrok, v ktorom možno vyjadriť

vzájomnú viazanosť plnení oboch účastníkov. Uvedené je nutné aplikovať aj na „úverovú zmluvu“, ktorá bola v prípade žalovaných nahradená tromi vzájomne previazanými zmluvami. Žalovaným bola v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 1C/63/2010 v poradí prvým rozsudkom zamietnutá žaloba v časti, v ktorej sa domáhali voči spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. vrátenia plnenia, ktoré poskytli tejto spoločnosti z neplatnej - nájomnej zmluvy - t.j. jednej z troch vzájomne previazaných zmlúv predstierajúcich úverovú zmluvu, a to keď nerešpektoval zásadu vzájomnej viazanosti plnení oboch účastníkov v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka. Tomuto ich nároku bolo vyhovené súdom prvej inštancie až po zrušujúcom rozhodnutí Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/189/2015-371 zo dňa 29.10.2015.

22. Nadväzne na to odvolatelia uviedli, že v ust. § 43 Exekučného poriadku je vyjadrená vykonateľnosť vzájomne podmienenej povinnosti povinného, keď táto je nespochybniteľne určená na okamih splnenia vzájomnej povinnosti oprávneného, prípadne na okamih zabezpečenia jej splnenia. Z uvedeného vyplýva, že pohľadávka spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. judikovaná v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 1C/63/2010 voči žalovaným v rade 1/ a 2/ môže byť v rámci exekučného konania predmetom výkonu exekúcie, len ak spoločnosť S.O.S. financ, spol. s r.o. už splnila alebo zabezpečila splnenie svojej povinnosti voči žalovaným, ktorá vzájomná povinnosť bola už sčasti judikovaná v označenom konaní v čase, keď bolo rozhodnuté o istine a naďalej sa koná o určenie výšky jej príslušenstva.

23. Rešpektujúc zachovanie účelu zákona vyjadreného v Exekučnom poriadku vo vzťahu k otázke vzájomne podmieneného práva a povinností je potom potrebné vo vzťahu k exekúcii vykonávanej prikázaním inej peňažnej pohľadávky podľa § 105 a nasl. Exekučného poriadku, ktorá pohľadávka je vzájomne podmienená, rešpektovať, že jej vykonateľnosť nastáva až po splnení, prípadne zabezpečení splnenia vzájomnej povinnosti, ktorá sa na túto pohľadávku viaže. Pokiaľ by táto podmienka vykonateľnosti nebola rešpektovaná, išlo by o obchádzanie zákona, pretože takýto postup je v rozpore s účelom vyjadreným v Občianskom zákonníku i Exekučnom poriadku. Nerešpektovanie vykonateľnosti vzájomne podmieneného práva vyplývajúceho zo vzájomne podmienenej pohľadávky, ktorý účel je vyjadrený v § 457 Občianskeho zákonníka a § 43 Exekučného poriadku by znamenalo de facto zmenu právneho postavenia dlžníka vo vzťahu k veriteľovi, ktorí inak majú ohľadne svojich vzájomne podmienených práv a povinností opačné postavenie. Táto zmena by spočívala v tom, že jedna zo strán - v tomto prípade poddlžník dlžníka by bol povinný plniť bez toho, aby povinnosť dlžníka bola voči poddlžníkovi dlžníka splnená, alebo je splnenie zabezpečené. Takýto postup by bol v rozpore s účelom zákona vyjadreným v § 457 Občianskeho zákonníka a § 43 Exekučného poriadku. Odvolatelia preto zastávajú názor, že by v takomto prípade nešlo o postup, ktorý by bol v súlade s účelom zákona.

24. V konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 1C/63/2010 je čo do istiny judikovaná vzájomná pohľadávka žalovaných v rade 1/, 2/ voči spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o., ktorá spoločnosť je zároveň nielen dlžníkom žalovaných, ale aj dlžníkom žalobcov v rade 1/ a 2/. Doteraz nebolo v označenom súdnom konaní právoplatne rozhodnuté o príslušenstve istiny. Práve z tohto dôvodu žalovaní navrhovali predmetné konanie prerušiť až do skončenia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 1C/63/2010. Argumentovali tým, že v označenom konaní sa rieši otázka, ktorá je podstatná pre rozhodnutie v tomto spore, pretože sa rozhoduje o výške pohľadávky, ktorú je spoločnosť S.O.S. financ, spol. s r.o. povinná zaplatiť žalovaným. Vychádzajúc z argumentácie o vzájomne podmienených synalagmatických záväzkoch spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. žalovaných z neplatnej úverovej zmluvy, ktorá bola zo strany spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. nekalo nahradená tromi vzájomne previazanými zmluvami a rešpektujúc účel a zmysel sledovaný ust. § 457 Občianskeho zákonníka a § 43 Exekučného poriadku, bolo preto potrebné vyčkať na výsledok súdneho konania, v ktorom sa stále rozhoduje o výške vzájomnej povinnosti spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. voči žalovaným v rade 1/ a 2/. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ sa v tomto spore domáhajú voči žalovaným v rade 1/ a 2/ ako poddlžníkom ich dlžníka spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. zaplata pohľadávky S.O.S. financ, spol. s r.o., ktorú má táto spoločnosť voči žalovaným v rade 1/ a 2/. Ako už bolo uvedené vyššie, v danom prípade však ide o vzájomne podmienené synalagmatické záväzky a pohľadávky spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. a žalovaných v rade 1/ a 2/ z neplatnej úverovej zmluvy. Inými slovami povinnosť žalovaných zaplatiť pohľadávku, ktorú má spoločnosť S.O.S. financ, spol. s r.o. voči nim vo výške 14.937,26 Eur je vykonateľná až po tom, ako bude splnená povinnosť S.O.S. financ, spol. s r.o. zaplatiť žalovaným vzájomnú pohľadávku, alebo aspoň zabezpečiť zaplata pohľadávky žalovaných, ohľadne ktorej výške sa stále rozhoduje v súdnom konaní na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 1C/63/2010. Spoločnosť S.O.S. financ, spol. s r.o. je vo vzťahu k žalovaným v rade 1/ a 2/ dlžníkom s tým rozdielom, že je dlžníkom zo vzájomne podmienených pohľadávok. Za popísanej situácie sa odvolatelia nestotožnili s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, pre ktoré okresný

súd zamietol ich návrh na prerušenie konania. Určenie výšky ich vzájomne podmienenej pohľadávky má podľa ich názoru vplyv na určenie, v akom rozsahu je žaloba žalobcov v rade 1/ a 2/ voči žalovaným v rade 1/ a 2/ dôvodná. Pokiaľ nie je presne určená výška pohľadávky žalovaných v rade 1/ a 2/ voči spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o., ktorá je vzájomne podmienená pohľadávkou S.O.S. financ, spol. s r.o. v sume 14.937,26 Eur voči žalovaným v rade 1/ a 2/, nie je možné v tomto konaní rozhodnúť o nároku žalobcov v rade 1/ a 2/ za skutkového stavu, že povinnosť spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. zaplatiť žalovaným ich vzájomne podmienenú pohľadávkou, alebo aspoň zabezpečiť zaplatenie ich pohľadávky, nie je splnená.

25. Na základe uvedeného odvolateľa prezentovali názor, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okresný súd síce použil správny predpis, nesprávne ho však interpretoval. Nerešpektovanie princípu synalagmatickosti záväzku by malo totiž za následok zmenu právneho postúpenia poddlžníka dlžníka, ktorý by bol pri nerešpektovaní zákonom zakotveného princípu synalagmatickosti povinný plniť bez toho, aby jeho právo vzájomne podmienené s jeho povinnosťou bolo splnené, alebo bolo splnenie aspoň zabezpečené, ako to vyplýva z účelu zákona.

26. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhli rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Súčasne si uplatnili voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

27. Zdôraznili, že v tomto spore sa žalobcovia poddlžníckou žalobou domáhajú voči žalovaným ako dlžníkom spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. Piešťany, ktorá spoločnosť má pohľadávkou voči žalovaným, z právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Námestovo sp.zn. 1C/63/2010. Žalobcovia sa stotožnili s názorom súdu prvej inštancie, ktorý nevidel dôvod na prerušenie konania a zhodne s konajúcim súdom nepovažujú návrh žalovaných na prerušenie konania za dôvodný, keďže podľa ich názoru pre takýto postup nie sú naplnené podmienky uvedené v ust. § 162, či § 164 CSP. Samotná genéza vývoja sporu/sporov pre toto konanie je bez právneho významu k prejednávanej veci. Rozhodujúcou je skutočnosť, že žalobcovia boli poškodení konaním tak žalovaných, ako aj spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. Žalobcovia zaplatili spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. kúpnu cenu za sporné nehnuteľnosti v sume 42.000,00 Eur, hoci jej aktuálnymi vlastníkmi sú žalovaní. Túto sumu je povinná spoločnosť S.O.S. financ, spol. s r.o. zaplatiť žalobcom na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp.zn. 8C/112/2013. Obranu žalovaných označili žalobcovia za účelovú. Táto obrana totiž spočíva v tom, že voči spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. nespĺnili povinnosť vyplývajúcu im z právoplatného rozsudku, teda synalagmatický záväzok, hoci vlastnícke právo k nehnuteľnosti prešlo na nich. Žalovaní si svoju zákonnú povinnosť nespĺnili, čím vlastne znemožnili tak uspokojenie nároku žalobcov, ako aj aspoň čiastočné uspokojenie svojho vlastného nároku. Žalovaní tak protiprávnym konaním (t.j. neplnením si povinností z právoplatného rozsudku súdu), zadržávajú neoprávnene sumu, ktorú boli povinní zaplatiť dlžníkovi žalobcov - povinnému a v rámci exekučného príkazu ako dlžníci povinného žalobcom. Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí konštatoval, že v súlade s ust. § 109 ods. 2 Exekučného poriadku, ak poddlžník nevyplatí oprávnenému riadne a včas pohľadávkou, má oprávnený možnosť vo vlastnom mene a na vlastný účet túto pohľadávkou vymáhať, teda využiť tzv. poddlžnícku žalobu. Okresný súd teda správne uzatvoril, že žalovaní neboli oprávnení po doručení exekučného príkazu, ktorý prevzali dňa 19.01.2017, urobiť úkon započítania svojej pohľadávky voči spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. Piešťany. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie podrobne odôvodnil a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

28. Žalovaní nepodali vo veci odvolaciu repliku.

29. Ďalšie podania sporových strán neboli v tejto odvolacej veci produkované.

30. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP vo výroku II. a tiež v závislom výroku III. o trovách konania ako vecne správny potvrdil a odvolanie žalovaných proti jeho výroku I. podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

31. Vo vzťahu k výroku I. odvolací súd uvádza:

32. V zmysle ust. § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

33. Podľa ust. § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

34. V prejednávanej veci podali žalovaní v rade 1/ a 2/ odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým súd zamietol ich návrh na prerušenie konania. S poukazom na znenie ust. § 355 ods. 2 CSP odvolací súd skúmal, či zákon proti takémuto rozhodnutiu odvolanie pripúšťa.

35. V ustanovení § 357 CSP zákonodarca jednoznačne špecifikoval prípady, v ktorých je odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie v súvislosti s prerušením konania prípustné. Dôvody pre prerušenie konania sú upravené v § 162 až § 164 CSP. Prerušenie konania len z niektorých z nich však zakladá prípustnosť odvolania. Tieto prípady sú uvedené v § 357 písm. n) CSP. V týchto prípadoch proti uzneseniu o prerušení konania zákon pripúšťa odvolanie bez ohľadu na to, či bolo uznesenie vydané na návrh alebo bez návrhu. Ak bol však podaný návrh na prerušenie konania a súd mu nevyhovet, nie je proti zamietavému uzneseniu prípustné odvolanie podľa § 357 písm. n) CSP.

36. Zároveň odvolací súd dodáva, že na neprípustnosti odvolania proti predmetnému uzneseniu nič nemení ani skutočnosť, že strany sporu boli okresným súdom v napadnutom rozsudku poučení o možnosti podať proti nemu odvolanie. Ani skutočnosť, že súd prvej inštancie nesprávne poučil účastníkov konania o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu nezakladá ich procesnú legitimitáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená. Civilný sporový poriadok v ust. § 362 ods. 3 poskytuje stranám ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním napadnuteľného rozhodnutia čo však nie je situácia, ktorá vznikla v danom prípade.

37. Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolanie žalovaných v rade 1/ a 2/ proti výroku I. o zamietnutí ich návrhu na prerušenie konania postupom podľa § 386 písm. c) CSP o d m i e t o l .

38. Vo vzťahu k výroku II. napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza:

39. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v prejednávanej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

40. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalovaných v rade 1/ a 2/ formulovanú v ich opravnom prostriedku. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť žalovaných za obsahove vymedzenie svojho odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

41. Odvolatelia vo svojom opravnom prostriedku vo vzťahu ku skutkovými tvrdeniam len zopakovali svoju argumentáciu prezentovanú v prvoinštančnom konaní. Vyplýva z nej, že sa nestotožnili so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, tak ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

42. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Okresný súd v odôvodnení

svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobe žalobcov vyhovel, pričom so svojím záverom dospel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci a právnu úpravu viažucu sa k predmetu sporu. S prihliadnutím na obsah dokazovania vykonaného okresným súdom popísaný v odôvodnení jeho rozsudku, krajský súd len doplnil dôvody napadnutého rozhodnutia. Uvedený postup odvolacieho súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp.zn. IV. 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

43. Odvolací súd stotožnil s argumentáciou žalobcov uvedenou v ich vyjadrení k odvolaniu, že genéza sporu/sporov, na ktoré poukazovali odvolatelia vo svojom opravnom prostriedku, nie je pre rozhodovanie v prejednávanej veci relevantná.

44. Podstatným pre rozhodovanie v tomto spore je existencia pohľadávky judikovaná rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 8C/112/2013-68 zo dňa 20.06.2016, v ktorej súd uložil žalovanému - spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. zaplatiť žalobcom v rade 1/ a 2/ (t.j. Y. H. a Ing. Y. H.) sumu 42.000,00 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II. označeného rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.08.2016 a vykonateľnosť dňa 04.09.2016). Nakoľko spoločnosť S.O.S. financ, spol. s r.o. povinnosť uloženú označeným právoplatným rozhodnutím dobrovoľne nespĺnila, žalobcovia iniciovali na vymoženie tejto pohľadávky exekučné konanie vedené na Exekučnom úrade súdneho exekútora Mgr. Júliusa Konečného pod sp.zn. EX 86/2016, ktorý dňa 17.01.2017 vydal exekučný príkaz sp.zn. EX 86/2016-L na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky, ktorým dlžníkom povinného - v tomto konaní žalovaným rade 1/ a 2/ (G. O. a L. O.) ako dlžníkom spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. prikázal, aby po doručení tohto príkazu poukázali na účet súdneho exekútora pohľadávku vo výške 14.937,26 Eur, a to na základe rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/63/2010-351 zo dňa 26.08.2013 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/63/2010-351 zo dňa 28.11.2014 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/189/2015-371 zo dňa 29.10.2015, právoplatným dňa 22.02.2016 a vykonateľným dňa 22.02.2016. Tak, ako správne konštatoval súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, predmetný exekučný príkaz bol obidvom žalovaným doručený do vlastných rúk dňa 19.01.2017. Označenými rozhodnutiami súd uložil žalobcom v rade 1/ a 2/ (G. O. a 2/ L. O., t.j. v aktuálnom spore žalovaným v rade 1/ a 2 /) zaplatiť žalovanému (spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o.) sumu 14.937,26 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Túto povinnosť uloženú právoplatným súdnym rozhodnutím si však G. O. a L. O. nespĺnili, a dňa 15.05.2017 v rozpore s ust. § 109 ods. 1 Exekučného poriadku realizovali voči spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o. jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú tak doposiaľ stále dlžníkmi spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o.

45. Žalovaní odvolávajúci sa na predmet sporu, ktorý bol na základe ich žaloby vedený na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 1C/63/2010 voči spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o., (popísaný v bode 6. a 7. odôvodnenia tohto rozhodnutia), uviedli, že v označenej sporovej veci sa domáhali vrátenia vzájomne poskytnutých plnení z neplatnej zmluvy, s poukazom na znenie ust. § 457 a § 52a Občianskeho zákonníka.

46. Z obsahu meritórneho rozhodnutia v označenej sporovej veci však vyplýva, že prvé štyri nároky uplatnené návrhom (žalobou) sa týkali: 1. určenia absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy, 2. určenia absolútnej neplatnosti nájomnej zmluvy, 3. určenia absolútnej neplatnosti zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy, 4. určenia, že nehnuteľnosti rodinného domu sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných, (zamietnutý). V danej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že tzv. určujúce rozsudky (výrok/-y rozsudku) nemožno vykonať (exekvovať), a to preto, že neobsahujú výrok na plnenie (pozri rozhodnutie Ústavného súdu SR II.ÚS 306/2011-18 zo dňa 30.06.2011). Je teda zrejmé, že spoločnosť S.O.S. financ, spol. s r.o. podľa právoplatného rozsudku Okresného súdu Námestovo vydaného v spore sp.zn. 1C/63/2010 teda nemohla/nemala nič plniť.

47. Žalovaní (v pozícii žalobcov) sa v konaní na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 1C/63/2010 tiež domáhali voči žalovanému zaplataenia bezdôvodného obohatenia z titulu neplatnej úverovej zmluvy vo výške 4.052,01 Eur s príslušenstvom (nárok. č. 6). Naproti tomu spoločnosť S.O.S. financ, spol. s r.o. sa voči žalovaným domáhala vzájomnou žalobou zaplataenia sumy 14.937,26 Eur titulom vrátenia plnenia (kúpnej ceny) z absolútne neplatnej kúpnej zmluvy.

48. Z ust. § 457 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ak je zmluva neplatná, alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

49. Ak ide o bezdôvodné obohatenie v dôsledku neplatného právneho úkonu alebo v dôsledku zrušenia (odstúpenia alebo inej následnej právnej skutočnosti) pôvodne platne uzavretej zmluvy, vtedy, ak už došlo k vzájomnému plneniu, vrátenie plnenia je podmienené vzájomným vrátením plnenia druhej strany alebo aspoň pripravenosťou plniť, a to v okamihu vrátenia plnenia druhou stranou. Táto synalagmatická povinnosť vyplýva zo znenia ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, ukladajúca povinnosť každému z účastníkov povinnosť vrátiť druhému účastníkovi všetko, čo podľa zmluvy dostal. Zo znenia uvedeného ustanovenia vyplýva aj určenie osôb, ktorým je uvedená povinnosť uložená. Sú nimi účastníci zmluvného vzťahu, ktorý bol zrušený alebo, ktorý je neplatný. Zároveň uvedené zákonné ustanovenie určuje i rozsah toho, čo sa má v prípade neplatnosti zmluvy alebo jej zrušenia vrátiť, keď určuje, že v takom prípade si zmluvné strany musia vrátiť všetko, čo na základe neplatného alebo zrušeného vzťahu dostali. Z povinnosti vzájomne si vrátiť plnenie je zrejmé, že ide o synalagmatický záväzok vyplývajúci priamo zo zákona. Zároveň zo synalagmatického vzťahu vyplýva aj to, že domáhať sa plnenia môže iba ten, kto už plnil, alebo je pripravený splniť.

50. Pokiaľ súd rozsudkom určil neplatnosť právneho úkonu (kúpnej zmluvy), takýto určujúci výrok nemožno vykonať. Na jeho základe príslušná správa katastra len formou záznamu vyznačí stav pred týmto úkonom (t.j. obnoví sa zápis pôvodného vlastníka na liste vlastníctva). Pôvodný vlastník (predávajúci) tak vrátenie plnenia (kúpnej ceny) kupujúcemu z kúpnej zmluvy nemôže podmieňovať „vzájomným vrátením plnenia druhej strany alebo aspoň pripravenosťou plniť, a to v okamihu vrátenia plnenia druhou stranou“, lebo nemá žiaden podklad (exekučný titul), ktorý by zaväzoval kupujúceho z kúpnej zmluvy na plnenie. V danom prípade sa totiž druhá zmluvná strana (predávajúci) nedomáhala od kupujúceho vydania vecí/ vypratania nehnuteľnosti, ale žiadala určiť vecné právo k nehnuteľnosti. Je teda nepochybné, že odvolatelia konštruujú podmienenosť nárokov na plnenie voči neexistujúcemu nároku druhej strany neplatnej zmluvy.

51. Odvolateľom akiste unikol fakt, že pokiaľ sa domáhali uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa nekalej obchodnej praktiky dojednávania kúpnych zmlúv, ktorými sleduje poskytnutie úveru alebo pôžičky spotrebiteľom (nárok č. 5), v tejto časti okresný súd meritórne nerozhodoval, keďže v dôsledku ich dispozitívneho úkonu v predmetnej časti bolo konanie zastavené (uznesenie Okresného súdu Námestovo sp.zn. 1C/63/2010 zo dňa 27.02.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.06.2017).

52. Napokon nárok žalovaných č. 7, v ktorom sa v pozícii žalobcov domáhali v spore Okresného súdu Námestovo sp.zn. 1C/63/2010 uloženia povinnosti žalovanému (spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r.o.) v prospech žalobcov (t.j. G. O. a L. O.) každému osobitne sumu 750,00 Eur titulom „nemajetkovej ujmy“, nie je plnením zmluvy, ale nárokom vyplývajúcim z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie, a preto naň ust. § 457 Občianskeho zákonníka a nadväzne ani ust. § 43 Exekučného poriadku nedopadá.

53. Za popísaného skutkového stavu nemôže obstať obrana žalovaných o tom, že okresný súd nepostupoval správne, pretože druhá zmluvná strana (protistrana v spore) doposiaľ nepreukázala, že svoju vzájomnú povinnosť voči povinnému sama plnila, prípadne jej splnenie zabezpečila. Ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka ukladá povinnosť každému účastníkovi neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinnosť vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Ak teda spočíva bezdôvodné obohatenie v plnení poskytnutom na základe neplatnej zmluvy, sú vo vzájomnom vzťahu iba jej účastníci. Ak však exekučný titul vo svojom výroku neobsahuje synalagmatickú povinnosť plnenia obidvoch účastníkov neplatnej zmluvy, nemožno sa v konaní o poddĺžníckej žalobe s úspechom odvolávať na ust. § 43 Exekučného poriadku.

54. Napokon neobstojí ani obrana žalovaných, ktorí v priebehu konania (prvoinštančného i odvolacieho) opakovane poukazovali na znenie ust. § 52a Občianskeho zákonníka. Z odseku 1 označeného zákonného ustanovenia však vyplýva, že ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní, alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. V posudzovanom prípade nebola v súvislosti s neplatnosťou každej jednotlivkej zmluvy judikovaná vo výroku rozsudku vzájomná synalagmatická povinnosť účastníkov zmluvy. Ustanovenie § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka rieši problém tzv. závislých zmlúv, k uzavretiu ktorých dôjde spravidla na jednom rokovaní, pričom vznik aj zánik niektorej zo zmlúv má za následok, že plnenie z ďalších zmlúv stráca vecné opodstatnenie. Preto, ak nastane takáto situácia, má to zo zákona za následok, že žiadna zmluva nevznikne, a ak už vznikla, zo zákona zanikajú aj ostatné závislé zmluvy. Ide teda o obdobné dôsledky ako v prípade, ak sa plnenie stane nemožným (napr. podľa § 575 ods. 3 veta druhá Občianskeho zákonníka).

55. Okresný súd teda vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 191 ods. 1 CSP, súčasne spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil stranám sporu realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu strán, ako aj meritum veci. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 220 až § 222 CSP aj správne a presvedčivo odôvodnil. Odvolacie dôvody žalovaných vyhodnotil krajský súd ako nepodstatné, pričom zároveň nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP). V dôsledku toho krajský súd rozsudok okresného súdu vo veci samej, t. j. vo výroku II. ako vecne správny potvrdil.

56. Nadväzne na to odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj závislý výrok III. o trovách konania napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolatelia nevzniesli žiadne odvolacie námietky, ktorý však zodpovedá procesnému úspechu strán v spore a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

57. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcom v rade 1/ a 2/ ako úspešnej procesnej strane priznal proti žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %. Zároveň odvolací súd dodáva, že Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách konania v prípade, že odvolanie je odmietnuté. Preto je nutné o trovách odvolacieho konania rozhodnúť analogicky podľa § 256 ods. 1 CSP, ktoré upravuje problematiku najbližšiu odmietnutiu odvolania, lebo v tomto prípade konanie končí bez toho, aby odvolací súd rozhodoval o veci samej, a to v dôsledku procesného zavinenia tej strany sporu, ktorá neoprávnene podala odvolanie - v danom prípade žalovaní v rade 1/ a 2/, ktoré je nutné pripočítať k ich procesnému neúspechu v spore. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).